

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

Ві
Свідки
у мене,
що Я-Бог,
говорить Єгова
Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА НОРА НОЧІ?"
Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Watchtower Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIII. МІСЯЧНИК № 12
Грудень, (December) 1932

ЗМІСТ:

Божий Дім Єгови	179
Ного Дім	179
Книга Рути	180
Ніж	180
Імена	181
В Скороченні	181
Час	182
Божий Дім Єгови (Часть 2)	184
Починає Забради	187
Рут	188
Блаженні	189
Повернення	189
Ваня Виправень (Часть 3, дов.)	190
В Скороченні	191
Зміст Вартової Башти в 1932 Рок	191

© W.T.B. & T.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street, Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. BUTNERFORD, President; W. E. VAN AMBERG, Secretary

"Діти твої навчатимуться сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж людьми твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО ГУБЕТЬ

ЩО ГОСПОДЬ є єдиний, правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; і, що Його було початком Його творення й активним служом в творенні всіх річей; що той Йогого тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиноризком заміря Богів Єгови.

ЩО БОГ створив землю для людини, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб лабути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й вислав його на землю усякі творення й полад усі імена і одягнув його у всяку силу і власть.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сноп, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помадані й вірні послідователі Ісуса Христа—се діти Снопу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задля й приваблює і сподіваються на найвищість Єгови, таланти про Його заміри вглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова послав Господа Ісуса Христа на престолі власті, котрий скинув Сатану з неба й зачав установити Божє царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанський організацію і установить справедливість на всьмі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

НОВА УКРАЇНСЬКА КНИЖКА

Через многі століття люди змагались установити добре правління, котре б задовольняло бажання чесних людей. Дотепер ми не признали, що всі їх змагання невдались досягнути бажану ціль. До цього є причина. Розуміється, Єгова предвидів і предсказав даремні зусилля людини. І ось прийшов найкращий час для людей замислитись і твердо застановитись над Божим заміром установити справедливе правління на землі, котре сповнитиме усі власні бажання людини. В новій українській книжці "ПРАВИТЕЛЬСТВО", котре лише вийшло з друку, знаходиться цінне пояснення відносно справедливого правління, котре принесе людям мир, щастя, здоров'я, і добробут. Ця книжка об'ємає 336 сторінок, прекрасно ілюстрована 16 чотирьох-колірованими зображеннями в жовтій шовково-золотистій оправі, і з золотими літерами. В цій книжці є чотирі факти так як вони існують. Слово Єгови є подано як авторитет, котре показує причину теперішніх обставин і описує средство яке загоїть людські рани. Спевнитись що всі свідки Єгови, котрі ще не читали своєї книжки в українській або в інших мовах, будуть раді отримати цю книжку і довідатись що

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для помоги свідкам Єгови. Він містить матеріал для систематичного студіювання Біблії й доставляє ученикам для одних і для громад людей, що шире студіюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й для інших засобів публичного навчання з св. Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він відмовляється від усіх партій, сект або світських організацій. Він відмовляється й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не приймає догматичної науки, а радше заохочує до уважного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суспільности, ані Його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Варту Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банкової переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. В інших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelle Street, Cape Town, South Africa

Просимо в кожнім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, в шире бажано його читати, вислаємо даром, если о се попросити. Ми радісно бажемо помоги таким потребувачам, але після поштової реуан, вони мусять прислати письмевну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посилку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попросити. Змінення адреси для тих, що повідомили, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

В сій міститься. Сю книжку вислаємо де небуть і на яку будь адресу по отриманню 35ц. Всі збори свідків Єгови повинні зробити великі замовлення, так щоб ся книжка вистарчила на якийсь час. Ми віримо що більшість з українських людей будуть радо брати сю книжку, отже з глянєм цього, нехай чого скупиватись засилати великі замовлення. В старіх краях пишуть до нашого відділу так.

РІЧНА КНИЖКА І КАЛЕНДАР

Сю книжку вислаємо, що англійська Річна Книжка буде готова около 15-го грудня. В сій книжці міститься рапорт праці виконаної Господом народам, і се спевнитись буде цікаве. Було добре теби члени зборів дали свої замовлення книгарні свого збору, так щоб було можливо вислати разом, і сим заощадити кошт пересилки.

Календар на сій рік також буде готовий около 1-го грудня. В ній знаходиться річний текст, і прекрасний образ в гармонії з ним. Зможете набути сій календар на сідуючі ціні: один за 25ц; 5 або більше на одну адресу, 20ц один.

Просимо замовити що новіше згадана книжка і календар в виданні лише в англійській мові.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LIII.

Грудень, 1932

№ 12

БАЖАНИЙ ДІМ ЄГОВИ

"Але Рут сказала: не силує мене покинути тебе і вернутись од тебе; куди відеш ти, туди й я піду, і де жити мені ти, там і я жити му; твій народ буде моїм народом; і твій Бог моїм Богом."—Рут 1: 16.

ВСТУП

В сім й наступаючих числах сього журналу міститься студія книги Рут. Ціль біблійної історії про Рут є відкрита; споріднення між Наомі, Мардохеєм, Естерою і Рутою є відкрите; в сій історії є показаний вибір тих, що будуть членами дому Єгови, і чого вимагається від них; вона дає пізнати важність оправдання імені Єгови і хто може мати часть в нім. Ся книжка не лише історична, але і пророча, сповнення котрого бере місце в теперішнім часі, і тому се теперішня правда і пожива для Божих помазаних людей.

ЧАСТЬ 1

ІМЯ Єгови, се найважніше питання перед сотворінням. Про сей факт Божий завітуючий нарід довідався сими роками. Хто має все на увазі, що сповнення пророцтва провадить до оправдання великого імені Єгови, той студіюючи се пророцтво, дістає яснійше вирозуміння Його. Псалміста каже: "Буду поклонятись перед святим храмом твоїм, і хвалити імя твоє задля милости і правди твоєї; ти бо над усе возвелечив слово твоє й імя твоє."—Пс. 138: 2.

Слово Єгови є все правдиве, і в минулих часах Він звеличив своє слово понад своє імя, очікуючи свого часу, коли Він дасть пізнати своє імя і оправдає Його. Тепер Він відкриває своєму завітуючому народові глибше значіння свого Слова, і показує їм, що сповнення Його Слова оправдає Його імя, і що прийшов час на оправдання Його імені. Бачучи се, останок тепер оголошує Його Слово з радістю і співає хвалення імені Бога Єгови. Століття назад Слово Боже було, і тепер є, світильником для ніг Його людей. (Пс. 119: 105) Тепер прийшов "день Господень" і більше світло для останка, тому що блискавиці Єгови світять з Його храму і не лише освічують стежку останка, але й відкривають Божі заміри відносно цілковитого оправдання Його імені перед усім сотворінням. Одно з імен Відкупителя чоловіка є "Слово Боже", і Він підтримує й оправдає імя свого Отця. Тепер вірний останок співає: "Основа слова твого правда, і всякий присуд справедливості твоєї вічний. Язик мій грімко промовить слово твоє, всі бо заповіді твої справедливість."—Пс. 119: 160, 172.

ЙОГО ДІМ

У минулих часах Божий завітуючий нарід на землі глядів на Його дім як на місце безпеки й охорони від ворога, де він мав тішитись самолюбними приємностями. Та тепер він бачить, що сей дім значить се і щось більше; що Його дім складається із тих сотворінь, котрі затримали свою невинність взглядом Бога, і котрі остануться по Його стороні і славити муть Його імя по віки, і котрі з Його ласки можуть мати часть в оправданні Його імені. Дім Єгови се Його місце пробутку; в нім знаходяться лише ті, що є справедливі й вірні Йому, і котрі остануться такими на віки если вони перебувати муть в Його домі. Сей дім належить до Єгови і він буде чтити імя Його. "Господи, я полюбив красоту дому твого і оселю величія твого."—Пс. 26: 8.

Хто не шанує імені Єгови не буде належати до Його дому. Жадне сотворіння не може отримати більшої чести чим бути зробленим стовпом в домі Божім, і тому се одна із дорогих обітниць даних вірним: "Хто побідить, зроблю його стовпом в храмі Бога мого." (Одкр. 3: 12) "Щасливий, кого ти вибереш і даси йому приблизитись: він жити ме у дворах твоїх. Наситимось добром дому твого, святощами храму твого." (Пс. 65: 4) "Щасливий, хто жие в домі твоїм! По віки будуть тебе хвалити!" (Пс. 84: 4) Члени останка тепер на землі мають доказ від Господа, що вони отримали одежи спасення і покриті ризами справедливості, котрі Єгова дав своїй Синові для тієї цілі, і тому з великою

вдячність і радість вони кажуть: "Так, милосерде і благодать будуть провожати мене по всі дні життя мого; і жити му в домі Господнім по всі дні."—Пс. 23: 6.

* Се мудрі, що бажають бути членами Господнього дому й ходять Його дорогами в світлі Його Слова. "Щоб мудрий вислухав і став іще мудріший, а розумний щоб знайшов мудрі ради." (Прип. 1: 5) Той що слухає правду і пильно старається зрозуміти її і виконує її, той є мудрий; і если він далі йде сією дорогою і затримує свою невинність взглядом Бога аж до кінця своєї земної подорожі, такий буде в домі Господнім. "Розумні одержать славу." (Прип. 3: 35) У своїм часі знання правди мусить прийти до всіх людей, і ті, що навчаються мудрости, будуть послужні правді. Се є дуже важна річ для сотворіння навчитись мудрости, і можна сподіватись, що ми знайдемо в Писаннях много відповідних пояснень про мудрість. Напрямок який взяла Рута є відповідним для тих, що беруть мудрий напрям; однак книга Руті містить много більше чим лише ілюстрації.

КНИГА РУТИ

* Єгова далі дає докази своєму завітуючому народові, що Біблія Його Слово, а не слово жадного чоловіка. На се Він зробив натиск в так многих місцях, що важність пізнати правду і бути послужним їй не можна пересадити ані за часто повторяти. Різні зарозумілі коментарі твердили, що книга Естери не повинна мати місця в Біблії. Господь Бог завстидав сих світських мудрих, відкривши своїм людям, що книга Естери не лише Його святе слово, правди, але що вона містить пророцтво котре представляє дуже важні річі для свого помазаного народу тепер на землі. Книга Руті так ясно доказує що вона належить до Біблії, що коментарі навіть не стараються доказувати противно. Ті що пояснювали книгу Руті твердили, що вона містить в собі лише історію і родовід, і що вона пояснює важні лекції до науки, і нічого більше. Таке заключення є далішим доказом, що жадний чоловік не може пояснити Слова Божого, але що Єгова у своїм власнім часі і в свій спосіб пояснює своєму завітуючому народові значіння свого Слова. Як здається, то вже прийшов Божий час, щоби Його люди на землі зрозуміли книгу Руті. Если се правда, тоді можемо бути певні, що вирозуміння її принесе їм добро і заохочення.

* Тут буде интересним найперше застановитись над деякими поясненнями які дотепер були дані відносно книги Руті, щоби їх порівняти з фактами і з Писаннями, котрі тепер так зручно па-сують одні до других, і показують що те пророцтво сповняється. Так далеко як в 1867 р.,

сім років перед тим нім Господь Ісус зачав 'при-готовляти дорогу перед Єговою', певний біблій-ний словар був виданий, в котрім був поміщений слідуючий коментар про книгу Руті, і се поя-снення приписується п. Дейвідсонові. Пояснення звучить:

"Ціль книги Руті є, щоби установити історію походження Давида, показуючи як погани, такі як Моавіти, що були ворогами до теократії, були пошановані тим, що вони сталися прародите-лями великого й побожного Царя Давида, тому що вона (Рута) безгранично вповажала на Господа і шукала охорони від Бога Ізраїля."

* Однак той словар не каже ясно чи повисший коментар був написаний через др. Роберта Дей-відсона, котрий жив від 1750 до 1812 р., чи через кого иншого. Дуже можливо, що др. Дейвідсон написав те пояснення. Той самий словар даліше каже:

"Професор Руті думає, що головна ціль цієї книжки була, що-би наперед оголосити, через прийняття поганської жінки в ро-дину через котру Христос мав прийти, прийняття поганських на-родів до правдивої церкви яка спинаєслідників спасення бла-гоуді."

* Вартова Башта з 15. листопада, 1902 р., (анг. вид.) сказала се: "Хотят книга Руті не є проро-ча, а лише історична, то вона є цінна для нас в різних напрямі. (1) Вона достарчає нам хро-нольогічне кулько ланца котрий веде до Царя Давида, і є частю хронольогічної лінії, що про-водить до чоловіка Христа Ісуса. (2) Вона дає погляд про звичаї і привички Ізраїльтян в за-галі як рільників. . . . (3) Історія Руті учить дуже важну лекцію довіря, симпатії і любови між людьми в тім часі, і заціплює подібну лек-цію лагідної диспозиції між духовними Ізраїль-тянами запевняючи їм, в тім самим напрямі, бла-гословенствами як тепер так і на будуче."

* Знаю з 15. жовтня, 1907 р., у Вартівій Башті міститься слідуюче: "Очевидно головна ціль і-сторії о Руті й Наомі була ся, щоби схоронити правдиву історію кулька в ланці походження на-шого Господа як чоловіка."

ЦІЛЬ

* Хотят се правда, як повисше сказано, що книжка Руті містить історію й родовід, і містить декотрі прекрасні ілюстрації, однак если се була єдина ціль задля котрої Бог дав сю книжку сво-їм людям, то вона має маленьку вартість для останка. Але се не є дійсна ціль книжки. Пи-сання виразно заявляють, що сі річі були напи-сані наперед для науки Божого народу на землі при кінці світа. "Усе ж се прикладами сталося їм, приписано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов." (1 Кор. 10: 11) "Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через тер-піння та утішення (з) писання мали надію." (Рим. 15: 4) "Всяке писання богодухновенне і корисне до науки, до докору, до направи, до

наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий." (2 Тим. 3: 16, 17) Впіраючись на Писання, ми мусимо заключити, що книга Руті була зроблена якою частию Слова Божого і яко пророцтвом для науки останка в сих останніх часах. Фізичні факти які словились сими роками вповні підтверджують це закінчення, і се становить найлучший доказ, що ця книжка є пророцтвом.

12 В сих часах Божий завітуючий нарід на землі пізнав, що головна ціль Єгового ділання з людством се оправдання Його імені, а не лише спасення чоловіка. Першу річ на яку звертає увагу книга Руті тих, що шукають правди, є потреба хранителя і хтоб підтримав імя Елимелеха, котре то імя дуже значуще. Щоби заповнити сій потреби, треба було знайти відкупителя або оправдателя, котрий би добровільно послужив в тій мірі. Той що співділавби з таким оправдателем, мусівби уживати свого тіла, щоби приносити овочі, щоби підтримати імя Елимелеха. Ця книжка показує, що царська лінія родоvodu котра провадила до Царя Давида, а ще далше до Ісуса, "Царя царів", котрого представляв Давид, була zagrożена перерванням. Однак овоч мусів бути даний в користь царства. Бог дав своє слово, а іменно: "В Юди не похитнеться берло між коліними, доки мир постане в людях, чаїнне в народах." (1 Мойс. 49: 10). Се слово мусіло сповнитися. Коли взяти сю точку погляду і інші події книги Руті, то се помагає нам віднайти час сповнення пророцтва котре вона містить в собі.

13 Визначні характери в книзі Руті є наступні: Елимелех, Бооз, Наомі і Рута. І інші характери являються в сій пророчій драмі, але вони не так важні. Очевидно, що головна ціль книги Руті є, щоби ясно показати оправдателя Єгового імені і показати громаду зібрану до Христа, котра буде мати часть в оправданні імені Єгови і котра буде становити Його дім; і що се буде dokonано головню коли Ісус Христос появиться в храмі Єгови, і також показує те, що вимагається від того, хто буде в домі Господнім і буде брати участь в оправданні Єгового імені. Те пророцтво головню сповнилось потім, як Єгова посадив свого Царя на престолі в 1914 р.

ІМЕНА

14 Імена головних місць і характерів в історії Руті є зазначені. Коли Єгова дає імя якомусь сотворінню або місцю, то те імя має значіння. Значіння імен головних характерів в драмі є тут подані, щоби вони були заатримані в пам'яті під час студії тієї біблійної історії.

15 "Вефлеєм" значить "дім хліба". "Елимелех" значить "Бог мій Цар" або "Бог є Цар". "Неома" значить "приємна". "Бооз" значить "скорий,

пильний, готовість". "Рут" значить "приятелька". "Орфа" значить "карк". "Махлон" значить "слабовитий". "Хіліон" значить "винути, зникати".

16 В сій біблійній історії в книзі Руті є включене покоління Юди; і може тут буде інтересним згадати, що в останній голові цієї історії згадується про десять поколінь. Ця історія показує, що родина Переза була в асці в поколінні Юди, і припадково показує чому Самуїл був висланий до дому Ессея, коли прийшов Божий час вибирати царя із покоління Юди. "І рече Господь Самуїлові: Чи довго ще журити мені по Саулові, коли я вже його відкинув, щоб йому не бути царем над Ізраїлем? Надий у свого рога олії та йди в дорогу; я пошлю тебе до Бетлеєма Ессея, я бо вигледів собі царя між його синами." (1 Сам. 16: 1) Імя "Юда" значить "хвалення Бога Єгови" через голошення Його імені і Його царства в часі в котрім ми тепер живемо.

В СКОРОЧЕННЮ

17 В коротці переказати ці факти, як се вони подані в Біблії в книзі Руті, можна так: В краю Палестині був голод котрий тривав около десяти років. У місті Вефлеємі, котре було маленьке з "між тисячей в Юдеї", замешкував чоловік з покоління Юдиного на імя Елимелех. Із ним мешкала його жена Наомі і його два сини Махлон і Хіліон. Та задля голодних Елимелех забрав свою родину і перебував в краю Моаб, котрий лежить на схід від Йордану. Там Елимелех помер, лишивши жену і двох синів оплакувати свою смерть. Сі обидва сини поженились з дівчатами в Моаб краю, одна із них називалась Орфа а друга Рут. Обидва як Махлон так і Хіліон опісля померали, і там полишили три вдові: мати двох умерлих синів, і Моабітські жінки з котрими сини були поженились.

18 Наомі, почувши, що край Палестина була обдарована поживою Господом, рішилась вернути до свого родинного міста Вефлеєму. Разом зі своїми невістками вона пустилась в дорогу. Коли вони подорожували так якийсь час, тоді Наомі сказала до своїх невісток: "Верніться ви та йдіть кожна до своєї матери." Переговоривши справу, Орфа вернулась назад; Рут же відмовилась вернути назад до свого родинного краю, але просила щоби вона осталась з Наомією й бути з нею аж поки вона буде жити. Наомі і Рут далше пішли своєю дорогою, повернувши до Вефлеєму. У Вефлеємі Наомі мала кривного на імя Бооз, чоловіка великого майна й впливу. Бооз походив з родини Елимелеха, отже з покоління Юдиного. Коли Наомі і Рут прибули до Вефлеєму в той час зачались живи. Бооз збирав своє збіжжя із поля. Між Ізраїльтянами був звичай, в послушенстві до Божого закону, по-

зволити бідним людям йти за жінцями і вибирувати колосся, що були полишені жінцями. Рут забажала йти на поле вибирувати колосся, і Наомі згодилась на це. Погодились вибирувати колосся, вона зайшла на Боозове поле. Наслідок був, що Рут законно віддалась за Бооза і породила йому сина.

¹⁹ В коротці сказати, ця історія многи вважали лише за прекрасну любовну історію, як се світ розуміє ці речі. Та задля цієї причини Бог не тримавби записки у своїм Слові. Пару місяців тому назад Єгова ласкаво дав виrozumіння своєму завітуючому народові книги Естери. Се світло походить від Єгови, що світить на клясу храму, і тепер освітлює книгу Руті, і очевидно, що прийшов час зрозуміти книгу Руті. В книзі Естер як Мардохей так і Естер представляли клясу людей, що були взяті в угоду з Богом. Мардохей представляє тих, що були вірні коли Ісус Христос прийшов до храму Єгови чинити суд, а Естер представляє головну тих, що прийшли до знання правди по приході Господа до Його храму і котрій то клясі Мардохей мав привилей служити й помагати. Обидвое Мардохей і Естер в драмі представляють Божий останок на землі при кінці світа. Если книга Руті є пророцтво, тоді можемо сподіватись, що і Наомі представляла певну клясу Божих помазаних людей і що Рут також представляє клясу вірних, і що сповнення цього пророцтва зачнеється коли Господь прийде до свого храму. В книзі Руті робиться натиск на охоронення Божих людей, що люблять Його. Із сими то заввагами здається тепер буде корисним для Божого останка уважно розглянути по-дрбно книгу Руті, і се що тепер тут зробимо.

ЧАС

²⁰ Ся прекрасна історія отирається сими словами: "За тих часів, як правували судді, раз якось був в краю голод. І один чоловік з Юдейського Вефлеема пішов зо своєю жінкою та з двома синами своїми жити в краю Моабіїв." (1:1) Період Суддів існував около чотирьох і п'ядесять років. "А зруйнувавши сім народів у землі Канаанській, попанував їм землю їх. А після цього літ з чотирьох і п'ядесять давав (їм) суддів до Самуїла пророка." — Діян. 13: 19, 20.

²¹ Се сходиться з останною частию книги Руті і показує, що ся книга була написана по періоді Суддів чотирьох і п'ядесять років, і потім, як Давид став царем, і став славним, як Господень помазанник. Се отворення книги Руті піддає думку, що сповнення пророцтва цієї книги возьме місце в часі коли Писанець Єгови, Ісус Христос, явиться в храмі чинити суд. (Мал. 3:1-5) Се досить тяжко пізнати коли пророчі події книги Руті взяли місце, але дуже можливо,

що се сталося за часів Судді Гідеона. Також можливо, що ці речі сталися зараз по смерті Ісуса Навина, підчас судження Отоніла або Аода і Самгара. — Суд. 1: 12, 13; 3: 8-11, 15, 31.

²² Перша книга Мойсея показує, що протягом того часу коли погани виключно займали землю Канаан, то людей часто навідувала голоднеча (1 Мойс. 12: 10; 26: 1; 42: 5; 47: 4, 13); але що в той час коли переходили події записані в книзі Руті, то Божий завітуючий народ, Ізраїльтяни, займали землю. Отже мусимо заключати, що голоднеча згадана в першій верші, мусіла бути післана Господом Богом після умовин виголошених Ізраїльтянами і котрі є записані в законі даєм їм через Мойсея. (Гляди 3 Мойс. 26: 18-20; 5 Мойс. 28: 15-18, 23, 24) Як здається, то дуже можливо, що сей голод стався підчас тих вісімнадцяти років, коли діти Ізраїля, служили Еглонowi, цареві Моабійському, тому що вони чинили те, що було не до вподоби Господові. — Суд. 3: 12-14.

²³ Значчи, що ці речі були написані наперед для науки останка, той голод здається добре представив бідний стан Божого завітуючого народу на землі між 1914 а 1918 роком. Ся сама річ є представлена в пророцтві Ісаїї (Ісаїя) і показує як Езекиїл мусів жити ошадно. Пояснення цього знаходиться в *Правдівності* I, стр. 55, 56, (англ. вид.) Єгова тоді став Царем над усею землею задля цього, що Він посадив свого любого Сина, Ісуса Христа, свого Виконавчого Чинючника, на свій престолі, на своїй святій горі Сион. (Іс. 2: 6) Се сходиться із фактом, що Єгова був Царем Ізраїля в часі коли ті події переходили, котрі є згадані в книзі Рут.

²⁴ Перший чоловік який звертає на себе увагу читача, се "один чоловік з Юдейського Вефлеема". Слово "Юдейського" здається ужити тому, щоби відрізнити се місце від Вефлеему близько містечка Назарет, котре належало до покоління Зебулона. (Ісус. Навин. 19: 15, 16) Далше се показує, що те містечко належало до тієї громади людей, що становлять імя Єгови. Значіння імя "з Юдейського Вефлеема" є "дім хліба в краю хвалення Єгови". За Якового часу те місце було знане як Ефрат. "Сталось ж, як покидала її душа, умирала бо, дала йому імя Беноні, болюча дитина, отець же дав йому імя Бенямін, шасна дитина. Умерла ж Рахеля, і поховано її на шляху до Ефрата, се єсть Бетлегема. І поставив Яков стовпа над гробом її. Се стовп на Рахеліному гробу по сей день." — 1 Мойс. 35: 18-20.

²⁵ Певним є, що Єгова вмішався через Бооза і Руту щоби схоронити в своїй божественній історії імя цього "чоловіка з Юдейського Вефлеема" і те імя мусить бути оправдане. Два сини того "одного чоловіка" умерли без потомків. Той

"один чоловік" також умер, і його жена вже не віддавалась щоби збудити насіння для вмерлого. Тут важне знати, що той "один чоловік" походить з покоління Юдиного, через котрого Шілог Законодавець, мусів вийти. Бооз походив із того самого покоління, і був познакомлений із тим "одним чоловіком", і в дійсності був його кривним. Той "чоловік" вийшов до краю Моаб, але його близький свояк Бооз остався в Юдейським Вефлеємі. Если, що здається було можливо, се діялось за часу Еглона царя Моабського, то се не робило різниці чи Елимелех остався в Юдейським Вефлеємі чи він перебував у Моаб. У всякім случаю він і його родина були під панованням царя Моабського. Край Моабів знаходився на схід від Мертеого моря. Щоби дістатись до того краю, то треба було для того "одного чоловіка" перейти ріку Йордан—і можливо що він перейшов її не далеко Еріхону де Ізраїльтяни перейшли під провідництвом Йозії. "І рушили сини Ізраїлеві та й отаборились на рівнині Моабській, по другім боці Йордана навпроти Еріхону."—4 Мойс. 22: 1.

"Моаб" значить: "від мого отця; насіння [матірнього] отця; від її [матірнього] отця." Моаб був сином Лота від старшої Лотової дочки, отже Моаб був пра-братанком Абраама Еврея. Безсумніву, що мова Моабітів і Жидів була подібна. Моабіти були великими ворогами Ізраїльтян, коли сі останні подорожували до землі Канаан, і навіть пішли так далеко, що наняли Балаама невірного пророка проклинати Ізраїльтян. (5 Мойс. 23: 3, 4; 4 Мойс. 22: 3-31; Мих. 6: 5) Моабійці практикували диявольську релігію, а їх народним богом був Хемоса. (1 Цар. 11: 7) В кількох случаях Моаби гнобили і нападали на Ізраїльтян. Санбалет, один із Моабів, пізніше старався спинити роботу відбудовання мурів міста Єрусалима. (Нее. 2: 19) Отже Моабійці представляють, самолюбну, самохвальну і горду класу людей, котра вповає на мілітарну силу і бере участь у війні, і ненавидить тих, що служать Богу Егови. Для сеї причини Господь Бог осудив їх на цілковите знищення.—Езек. 25: 8-11.

"В краях так званого "Християнства", з початком світової війни в 1914 р., були такі люди, і ще є, що вповають на свою власну мудрість, попирають еволюцію, є дітьми Диявола, і кажуть, що вони можуть самі вийти з трудностей до звершенности, і що вони зроблять світ бажаним місцем для життя. Як здається, то в землі Моаб не було голоднечи яка панувала в краю Канаан. Рівнож підчас світової війни модерні Моабіти, а іменно, багаті й впливові люди "Християнства" і ті, що знаходились в ласці диявольської організації, мали подостатком поживи й одежи і жили безжурно. В той самий час ті, що служили

Богу і були зненавджені всіма народами "ради Христа", терпіли много невогод і були гноблені з руки модерних Моабітів. Той "один чоловік" з Вефлеєму не міг надіятись утіти від ворожнечи і гнету Моабів через перехід до Моабів, без різниці чи там був голод чи ні. Там і ті, що люблять і служать Богу Егови, і що робили се підчас світової війни, не могли утіти від ворожнечи і гнету модерних Моабів, без різниці чи вони жили в однім краю чи в другім.

"Той "один чоловік", разом із своєю женою і синами, історія показує, пішов до Моабів щоб утіти від голоднечи. Історія однак мовчить хто був тим першим із чотирох, що порушив справу перенесення з Вефлеєму до краю Моаб. Час сповнення сього пророцтва стосується до часу при закінченню роботи церкви представленої через Ілію, у котрім то часі дух Езабелі достиг і коли жінки мали много впливу в громадах Божих посвячених людей. (Одр. 2: 18-23; гляди *Світло* I, стр. 29) Се указувало, що Наомі вплинула на свого мужа йти до краю Моаб, щоб і її обидва сини були заповнені поживи, але як здається, то сього закінчення не попирають факти. Також було сказано, що сей факт, що та жінка стратила свого мужа і своїх двох синів, мало означувати, що Господь гнівається на ню і для того те, що Наомі старалась запобігти, в дійсності сталось з її синами.

"Але коли ми пригадаємо, що книга Руті є частию Біблії, Слова Божого, і що сі річі були написані наперед для особлившої користі останка, тоді лише можна розумно заключити, що голоднеча в Канаан прийшла на Ізраїльтян після волі Егови. (3 Мойс. 26: 20; 2 Цар. 8: 1) Головна ціль сього була, щоби зробити пророчий образ в тім часі, значіння чого Егова мав показати своєму останкові в останніх часах; отже се що той "один чоловік" пішов до Моаб краю разом із своєю родиною, мусіло бути божественною драмою, і если се правда, тоді не можна приписувати вини ані Наомі ані її мужеві. Ми маємо виразно сказано в Писаннях, що "усе ж се прикладами сталось їм [Ізраїльтянам]" яко прообрази і на науку тих, на котрих кінець віку прийшов. Будь се правда, тоді мусимо глядіти на сі характери, що відгравали сю драму, яко на цілковито невинних людей, що кождий із них відігравав свою часті після волі Божої. Кожда часті в тій драмі представляла щось важнішого що мало статись в пізнішій часі.

"Сі пророчі образи зроблені Еговою в старинних часах через Його завітуючий нарід очевидно були зроблені для тієї цілі, щоби показати своїм вірним завітуючим людям при кінці світа, що се була ціль Егови від поповнення гріха в Едені оправдати своє Слово і своє ім'я у своїм власнім часі; і також показати, що Егова

може поставити чоловіка на землі котрийби за-
тримав свою невинність взглядом Нього і був
вірний й правдивий Ньому, і показати, що вірні,
взяті з між людей по приході Христа, будуть
мати часть в роботі оправдання імені Єгови.

²¹ Книга Руті відкриває, що Наомі і Рут в ча-
сі неволі були схоронені Єговою, і те схоронення
було дане їм задля їх любови до Єгови, і що
вони мали до чинення із оправданням того "од-
ного чоловіка" згаданого при початку книги. Се
отже означувало, що класа людей котра пред-
ставляла Наомі і Рут, буде схоронена Богом Є-
говою і що її схоронення прийде тому що вона
служить Єгові, і що вона буде мати певну часть
в оправданні імені Єгови. Отже як здається,
то те пророцтво малоб сповнитися в день суду,
коли великий Суддя зачне своє царювання і коли
люди, що будуть славити імя Єгови, знайдуться
у ворожій краї, і що світло котре приходить
до них із храму Божого, допоможе їм ясно побачи-
ти гору організації і вони побачать сред-
ство схоронення й втечі. Те пророцтво також
поможе Божому завітуючому народові на землі ді-
стати краще оцінення великих ласк і привілеїв
якими Єгова обдарував їх, привівши їх до своєї
організації і уможливив їм жити на віки в його
домі. Се відкриває мудрість взятого напрямку
через тих, що шукають дому Господнього і ста-
раються увійти в дім Єгови.

²² Перший верш книги Руті не відкриває імя
того "одного чоловіка з Юдейського Вифлеєму"
котрий забрався до Моаб краю, але його імя
пізніше відкрите. Очевидно се для того, щоби
зробити натиск на важність імя. Ся пророча
драма отирається із сям "одним чоловіком" і
його родиною, яко завітуючим народом у во-
рожій краї під гнетом і в заколоті. Ми може-
мо заключити, що муж і отець був потішителем

для своєї жени й своїх синів, і що се відіграє
важну роллю в сій справі. Хотяй се правда, що
книга Руті звертає увагу на родовід котрий про-
водять до Давида, і тим самим до Ісуса, котрого
Давид представляв, то однак вона також звертає
увагу на ще більше важну річ, а іменно, на бу-
довання головної організації Єгови котра оправ-
дає Його імя. Сеї точки не можна було оцінити
аж поки не прийшов Божий час дати своїм лю-
дям вирозуміння значіння імя Єгови і вирозу-
міння головного заміру відносно сотворіння. До-
тепер люди думали, що Бог виконував добре
обдуманний план, наслідки котрого мали спасти
декого до неба, і можливо-декого на землі, і що
Він дозволив на зло щоби чоловік міг пізнати
злі наслідки гріха. Тепер правда стала яснійша
і як здається то зло на землі є наслідком бунту,
що лукавий збудував велику організацію котра
знівечила імя й слово Бога Єгови; що Бог Єгова
дозволив йому без перешкоди поступати в його
лукавстві; що Бог Єгова будувє свою головну
організацію або дім котрого Він уживє в своїм
часі і покаже всьому сотворінню, що Його Сло-
во правда, і що Його імя є гідне всякої пошани,
і що ніхто не отримає життя вічного нігде хіба
що він любить і служить Богу Єгові після Його
волі.

²³ Безсумніву, що се Бог був після годів в
землю Ізраїля, але се не значить, що той "один
чоловік", котрий виїшов із Вифлеєму Юдейсь-
кого, був невірний. Сей факт, що сей чоловік
одважно являється в першій верші книги Руті
і що його імя пізніше відкрите, сильно показує,
що він був чесним і Бого-боязливим чоловіком,
котрого Бог Єгова ужив, щоби показати, як Він
збудує свій дім, котрий у своїм часі оправдає і
прославить Його імя.

(Дальше буде)

БАЖАННИЙ ДІМ ЄГОВИ

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА є архітектором свого дому. Се Його
храм і місце перебування. "Коли Господь не
будує дому, даремно трудяться будівничі; коли
Господь не стереже міста, даремно пильнує сто-
рожа." (Пс. 127:1) Многі думали, що вони змо-
жуть побудувати дім для Господа, але їх зма-
гання були даремні. Єгова тепер повідомляє оста-
нок своїх людей на землі, що будовання Його до-
му поступало після Його найвищої волі; і що ли-
ше ті, що мають сильне бажання перебувати в
Його домі, і радо пристусовують себе до правил
Його, ті зачали йти дорогою до царського дому.
Через відкриття свого пророцтва, Єгова відкрив

тих, що взяли правдивий напрям котрий позво-
лить їм увійти в дім Господень і жити там на ві-
ки. Він також показує що мусить робити той,
що старається увійти в той дім, щоби йому бути
охороненим. Ми можемо бути певні, що робля-
чи сі пророчі образки відносно свого дому, Єго-
ва самий вибирав людей або характерів і що во-
ни виконували свої часті в гармонії з волею Йо-
го. Книга Руті відкриває такі пророчі образи
і відкриває громаду, котра жие в домі Господнім.

²⁴ З початку книги Руті говорить про "од-
ного чоловіка" котрий, разом із своєю родиною,
виїхав до краю Моаб; і пізніше відкриває імя

того чоловіка, і його жони і його двоох синів: "Чоловік той на ймення Елимелех, жінка його на ймення Ноєма, а два сини його на ймення Махлон та Хілеон; були вони з Ефрату, з Юдейського Вєфлєєма. І прибули вони в край Моабів та й зісталися там."—Рут. 1:2.

Імя Елимелех значить "Бог є Царем" або "Бог мій Цар" або "Бог нашого Царя". Імя сотворіння, котрого Бог уживав, щоб зробити пророчий образ, є значуче. Ізраїль не мав царя чоловіка за часу Руті, бо сказано в першій верші "за тих часів, як правували судді". "Того часу не було князя в Ізраїлі, і кожен чинив, що здавалось йому доладним." (Суд. 17:6) Се ріддає думку, що пророцтво книги Руті не могло сповнитись аж прийшло Боже царство і час суду. У 1914 році Бог посадив свого Царя на своїй святій горі в своїй організації. (Пс. 2:6) В той час прийшла голоднеча на Божий нарід коли то світова війна спричинила для них нещасні обставини. Се сходиться з початковими подіями пророцтва записаних в книзі Руті.

Елимелех зручно представляє святого духа, котрий служив Єгови, предвічному Царю (Ерем. 10:10) в мірі потішителя, помічника і заступника і проводаря Божого народу. Наомі і її сини представляли всіх, що були в угоді з предвічним Царем задля того, що вони були сплоджені або народжені із духа Бога Єгови. Наомі відіграє більше чим одну частку в сій драмі; що не є незвичайною річю в пророчих драмах. Окрім цього, що вона представляла тих, що разом з її духовими "синами" були сплоджені синами Божими, Наомі представляла також тих, що угодили Богу відповівши на поклик до царства і котрі згодились бути послухними заповідям Божим. Святий дух як потішитель був посланий до церкви, тому що Ісус пішов на небо і щоб Його послідователі не лишились сиротами або без помічч. (Іоана 14:16; 15:26; 16:7-14; Діян. 9:31) Святий дух, се сила Єгови послана ділати для добра Його сплоджених синів, провадити, помагати, заступатись і потішати їх. Елимелех був головою і провідником свого дому; а що він мусів йти до краю Моаб після волі Божої, то і Наомі була проваджена ним згідно з волею Божою. Напримір Варнава і Павло були послані святим духом, бо написано: "Як же служили Господеві та постили, рече Дух святий: Відлучіть мені Варнаву та Савла на діло, до котрого покликав я їх. Тоді вони поцостивши та помолившись і положивши руки на них, відпустили їх. Вони ж, послані від Духа святого, прийшли у Селевкю, а звідтіля відплили в Кипр." (Діян. 13:2-4) Се є доказ, що святий дух був провідником.

Тут нема записано, щоб Елимелех або Наомі неугодили чим небудь Богу; отже вони му-

сіли були пійти до Моаб згідно з волею Предвічного Царю, так як се імя Елимелех означає "мій Бог є Царем". Отже осуджувати Елимелехів напрям не є на місці. Такі Божі люди знайшлися серед організації Сатани і були пригноблені через його мілітарну силу від 1914 до 1918 року, і спевністю, що вони не були в тім положенню задля негодовання Божого до них, навіть хотий дехто і думав так. Дух Бога Єгови запровадив їх в се положення, щоб Його заміри були виконані. Через свого святого духа Бог Єгова провадить своїх людей до певної точки часу. Се Він зробив, і відтак "потішитель" був забраний, що сталося, коли Ісус, Голова своєї організації, прийшов до храму і зібрав до себе тих, котрих Він знайшов вірними, і коли Він як великий Суддя, зачав свій суд в 1918 році.

Се власне імя "Наомі" знаходиться лише в книзі Руті. Воно значить "втіха", або так сказати, милий Богу, яко ж написано: "Розумний син своєму отцеві втіха." (Прип. 10:1) "Розумен будь, сину, втішай мое серце, щоб знав я, що мені злорічі відказати." (Прип. 27:11) "Та Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі, якож схотів." (1 Кор. 12:18) "Господь пай насліддя мого і чаші моєї; ти держиш долю мою. Межі мої у пишних країнах; наслідде гарне моя займаниця." (Пс. 16:5,6) "Ті що є посвячені Богу угоджують Йому підчас коли самі живуть в мирі. "Глянь, як добре і як люблю, коли брати живуть вкупі!" (Пс. 133:1) "Гідота Господу задуми ледачих, слова же невинних любі Йому." (Прип. 15:26) "Кого бо любить Господь, того він і карає, і ласкавий він до того, як отець до сина свого. Блажен той чоловік, що придбав собі мудрість, і чоловік, що вмів добитися до знання. Усі шляхи її—шляхи приятні, і всі стежки її—задоволення (серця)." (Прип. 3:12, 13, 17) "Того-то й ми, від того дня, як почули, не перестаємо за вас молитись й просити, щоб ви сповнилися розумінням волі Його у всякій премудрості і розумі духовному, щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому догоджуванню, і у всякому доброму ділі приносячи овощ і ростучи в розумінню Бога." (Кол. 1:9, 10) "І, коли що просимо, приймаємо від Нього, бо хоронимо заповіді Його, і угодне перед Ним робимо." (1 Иоана 3:22) Сі писання в гармонії з імям Наомі, сильно указують, що її напрям був до владобі Богу Єгови.

Коли Божі посвячені люди і духом народжені знайшлися в досвідчаючих обставинах з причини світової війни, тоді були одиниці, що осталися вірними до Господа і Його царства підчас коли вони переносили многи горя й переслідування, і коли Господь прийшов до свого храму, сих Він знайшов вірними, і сказав до них: "Ви були вірними над малими річками, то я зроблю

вас доморядниками над многими річками." Се було тоді, коли Господь Ісус припоручив сій класі все своє добро або справи царства і назвав їх "вірним і розумним слугою", і котра то класа є знана як "останок". Отже Наомі здається ясно представляє тих, що перейшли через горе від 1917 до 1919 р. і осталися вірними й правдивими Богу й Його царству, і котрі становлять первісний останок або "вірного слугу" класу, і котрі взяли до роботи представлену через пророка Елісею. Отже тут відкривається близька зв'язь книжки Естери і Рути. Наомі і Мардохей представляли ту славу класу "вірного слугу", котру Господь знайшов коли появились у своїм храмі. Сі вірні отримали одяги спасення, сталися членами Божої організації, і будучи покриті ризами справедливості, прийняли знак Єгового признання і були зачислені яко частку Божого вибраного слуги, котрий уподобався Йому і котрим Він радується. (Іса. 42:1) Єгова тішиться своїм любим Сином і тими, що є вірними членами Його тіла. "О, яка ж ти хороша, яка ти приємна!" — Пісня Пісень 7:7.

"В історії про Наомі й Елімелеха не знаходиться нічого для острого осудження. Протинно, Елімелех, будучи в краю хліба й миру, віддавав честь імені Єгови. Наомі ж, як і вірні Божі люди під час світової війни, була поставлена в стан великого смутку, під час котрого вона затримала свою невинність взглядом Бога. "Вірний слуга" класу, котрого вона представляла, тепер каже: "Він вирятуював мене від сильного ворога мого і від ненавистників моїх, були бо вони дужші від мене. Вони заповнали мене в день нещастя мого, та Господь був підмогою моєю. Випровадив мене на простір, і визволив, бо вподобав мене." — Пс. 18:17-19.

"Один син Наомі називався Махлон, що значить "слабовитий". Те ім'я взяте з початкового корення, котре означувало "бути зтертим або зужитим; (отже) бути слабовитим, нездоровим, збоділим." Той другий син називався Хілеон, що значить "утомлений, знищений". Те слово було взяте із початкового корення, означуючи "скінчити, перестати, пропасти, докінчити, пожертвувати." Ті два хлопці, будучи потомками Наомі, здається представляють овочі посвячених, котрі Наомі представляла, і котрі то овочі та класа принесла в часі роботи церкви представлені через Ілію отже під час заступництва святого духа яко потішителя і помічника церкви. Се не були овочі царства, тому що жадний із тих хлопців не дожили щоби повернутись до Юдейського Вифлеєму або щоби статись можливим предком будучого царя Ізраїльського і Царя котрий потім народився "в Давидовім городі". (Луки 2:11) Ані жадний із сих синів не збудили насіння для імя помершого на його на-

слідстві, щоби імя помершого не було відрубане."

"Дивлячись нині на факти, можна завважати, що під час періоду церкви Ілії, то овочі посвячених були головню "вироблення характеру", через що вони сподівались принести такі овочі, котрі мали забезпечити їм вхід до царства і помагати Господеві володіти вселенною. Сі (овочі) були подібні до імен тих двох синів, значіння котрих піддають думку, хорого, слабого, самоповажачого, самохвального рода, як і також що він ріс вяло "подивляючи персональність людську". Під час того періоду часу, і перед 1918 р., Наомі класа без жадного сумніву запровадила між себе класу людей, котрі росли духово слабі і ставали утомлені, тому що вони бажали скоро забратись із землі від своїх клопотів на квітчастій ліжці вигодів, до лінивого і вигідного місця спочинку. Се був овоч, котрий мав слабовитий вигляд, котрий все шукав співчуття. Если на тих, що були привидені до товариства Наомової класи, ніхто не звернув уваги на конвенціях або інших зібраннях, то вони уживали і підпадали, спонукаючи себе вірувати, що вони були корисною жертвою для Господа і що вони мусять так робити, щоби бути головними в небі. Вони "умерли" молодими, та однак не тому що вони були добрі.

"Класа Наомі, вірна й правдива Господеві, працювала тяжко щоби доконати те, що вона думала мало бути "роботою жнив" і знайти і зібрати пшеницю до шпихліра Господнього, але, як і Наомі два сини, той овоч був беззартісний. Часто ревний чоловік або жінка, беручи участь в роботі свідництва і вернувшись при кінці дня, каже: "Я знайшов колос пшениці; я виконував роботу жнив", і часто приводив з собою до збору такого, котрий пізніше сподівавсь отримати похвали, а, неотримавши її, відпадав. Павло виражається про сю справу такими словами: "Діточки мої, (ви) котрими знов мучусь (перед родинами), доки Христос вобразиться у вас." (Галат 4:19) І знову він сказав: "Не на сором вам се пишу, а яко дітей моїх любих остерегаю. Бо, коли б ви мали й тисячі наставників у Христі, та батьків небагато; бо в Христі Ісусі благовістям я вас появив (зродив)." (1 Кор. 4:14,15) Сі вірні люди, котрих Наомі представляла, робили як найлучше вони знали, і Господь любив їх за їх вірність хотай вони не приносили овочу царства і на славу Богу. Вірно й не самолюбне посвячення Господу під час того періоду і аж до часу коли Господь прийшов до свого храму, було приємне Богу і Христу, і великий Суддя признав їх, коли Він опісля появились у своїм храмі.

"Наомі й її два сини походили з Ефрату з Юдейського Вифлеєму. Ефрат се було инше і ран-

ше ім'я дане містечку Вєфлеєму. (1 Мойс. 35:19) Ім'я того міста значить "уроджайний", але на якийсь час те містечко стало місцем голоднечі, отже місцем браку поживи для Наомі і її синів. Сей "дм хліба" де співалося про славу Єгови, стався місцем смутку із причини голоднечі, котру очевидно Бог послав на той край. Так і було з клясою Наомі. Під час періоду від 1917 до 1918 р. настав брак поживи із причини сумніву, що повстар із мильного пояснення волі Божої яке вони мали. (Йоана 4:34) Божі помазані люди були тоді в замішанню відносно того, яка робота мала провадитись. Се справді був стан представлений через голоднечу, і посвячені були сумні. Наомі і її сини "пійшли жити в край Моабів". Моаб представляє організацію Сатани. Кляса Наомі і її духів "діти" спілкувалися з диявольською організацією під час світової війни і тоді вони зазнали досить труднощів. Відносно свого Наомі сказала: "Господня рука проти мене... Господь напустив на мене допущ, і Всемогущий послав на мене смуток". Се не указує невірності зі сторони Наомі або що вона була покарана за злочинство. Коли Господні люди знайшлися серед голоднечі і тяжких часів під час світової війни, то се був час досвідчення. Для них, але чи можна сказати, що ті обставини прийшли на них з причини їх невірності. Тоді прийшов застій праці Господній і для тієї причини здавалося, що посвячені вірували, що Господь гнівався на них; і коли вони пізнали, що це Його гнів був відвернений од них, тоді вони раціоналізували і стали більше активними, так як Бог через пророка Ісаю предказав. — Іса. 12:1.

Нема сумніву, що Наомі відіграла свою типрофетичну роль після волі Божої, і що вона була невинна. Протинно, вона навіть уподобалася Господеві. Так само було із клясою Наомі. Коли прийшли проби в 1917 і 1918 р. то не задля цього, що та кляса не була вірна, а тому що се була воля Божя і щоб ціля Його була виконана; і хто лишився вірним і правдивим серед тих досвідчень, той лишився невинним в очах Божих і уподобався Йому. Нема ніякого доказу, щоб Наомі була невірна Богу Єгові коли будь, ані нема доказу, щоб Наомі кляса, коли вона переконувалася її досвідчаючи проби світової війни, була невірна Богу. Се було задля її вірності в тім часі, що Господь признав її коли Він появився в храмі чинити суд. Якщо вона була невірна, то Господь не був би признав її, ані не був би сказав її, що вона, будучи вірною над кідькома річками, для тієї причини він побільшив її привилей служити Богу Єгові і доказати її любов до Нього.

Тоді вона знову **ПОМІЧНИК ЗАБРАНИЙ** — Третій верш в першій голові Руті звучить

5) Ісус Христос є головою церкви. Чоловік є головою своєї жінки, отже її помічником, провідником і потішителем. (3 Мойс. 24:5) "Тим що чоловік голова жінки, як і Христос голова церкви, і Він спаситель тіла. А як церква кориться Христу, так і жінки своїм чоловікам у всьому." (Ефес. 5:23, 24) Коли Ісус був із своїми учениками, то Він був їх помічником, провідником і потішителем. Коли ж Він мав бути забраний від них, тоді Він сказав до них: "І я вблагаю Отця, і дасть вам іншого утішителя, щоб пробував з вами по вік. Духа правди, котрого світ не може прийняти; бо не видить Його, ані знає Його; ви ж знаєте Його, бо з вами пробував і в вас буде. Не залишу вас сиротами: прийду до вас." — Йоана 14:16-18.

Святий дух був даний церкві Пятидесятницею бути потішителем, заступником і помічником для сподожених з'їзду під час неприємності Ісуса Христа. "Як же прийде той Дух правди, то проведе вас до всякої правди; бо глаголати мені не від себе, а все, що чути мені, буде глаголати, і що настане, звістить вам. Той мене представить; бо з мого прийме і звістить вам. Усе, що має Отець, — моє: тим я сказав, що з мого Він прийме, і звістить вам." — Йоана 16:13-15.

Ці тексти показують, що святий дух виконував роботу помічника, заступника і потішителя для тих, що відповіли на поклик до царства, аж до приходу Ісуса Христа коли то Він зібрав своїх до себе. Далше є написано, що коли Ісус Христос прийшов до храму судити, то Він прийшов із своїми святими ангелами. (Мат. 25:31) Ісус Христос збирав своїх послідователів до себе через ангелів якож сказано: "І пішли Він ангели свої з голосним гуком трубним, і позбирають вони вибраних Його від чотирох вітрів, од кінців неба до кінців Його." (Мат. 24:31) Христос також уживав своїх святих ангелів щоб визбрати тих, що відповіли на поклик до царства, але котрі стались невірними. (Мат. 13:41) Якщо святий дух далше діяв або виконував задачу заступника і помічника, тоді не треба було для Христа уживати своїх святих ангелів до роботи згаданої в повисіміх текстах. Далше, позаяк Ісус Христос є Головою або Чоловіком своєї церкви, отже коли Він появився в храмі Єгови в цілі суду, і зібравши своїх до себе, тоді Ісусу Христу не треба було заступника, такого як святий дух; отже уряд святого духа, як заступника, потішителя і помічника перестав існувати. Ангели Ісуса Христа є Його слугами в храмі, невидимі для чоловіка, котрі мають нагляд над членами храму на землі. "Бо він ангелам своїм звелить над тобою, берегти тебе на всіх дорогах твоїх." — Пс. 91:11.

Третій верш в першій голові Руті звучить

так: "І помер Єлимелех, чоловік Ноемин, і вона зісталася з двома своїми синами." Єлимелех, помічник і потішитель Наомі, помер, отже був забраний або осунений. В пророчій драмі це представляє кінець Єгового відношення до Його людей на землі через посередництво святого духа яко заступника, помічника і потішителя. Господь Ісус прийшов до свого храму в 1918 р., і це зазначило кінець роботи святого духа яко заступника, помічника і потішителя для членів церкви на землі. Тоді святий дух був забраний, що було представлено через смерть Єлимелеха. Коли Єлимелех умер, полишивши Наомі й двох синів, тоді настав час смутку для них, і сей смуток продовжувався в них аж Рут була приведена до родини Бооза. Так і коли Господь прийшов до храму в 1918 р., святий дух як заступник, помічник і потішитель був забраний, і тоді настав смуток в церкві, аж вірні пізнали, що Ісус Христос є у своїм храмі і що прийшов час радуватись, і від того часу вони зачали радуватись. Тоді вони зрозуміли, що для вірних була ще робота до виконання, і з радістю вони пішли виконувати її. Коли чоловік Наомі був забраний, то безсумнівно вона сказала: "Господь забув мене"; і це добре сходиться з словами Божого пророка котрий сказав: "А Сион [котрий представляє членів Наомі класу на землі] говорив: покинув мене Господь, і Бог мій забув мене!" (Іса. 49: 14-16) Але Господь не забув Сиона; ані Господь не покинув ані не забув Наомі, ані Наомі класу.

РУТ

"Тепер виходить Рут на сцену пророчої драми і відіграє важну роль. Вона була привизана до Наомі, і Наомі любила Рут дуже горячо. Обидва сини Наомі поженились, один із Моабитяновою на ім'я Орфа, а другий із Руткою. І одружились вони з Моабитянками: одна на ім'я Орфа, а другу звали Рут; і жили там трохи не десять років." (1: 4) Сі два сини також здається представляють тут класу невірних і непослушних Богу. Закон Єгови даний для кермування справ подружжя Ізраїльтян із іншими народами, і котрий то закон зобов'язував сих синів, звучить: "І не будеш своячитись з ними: не даси дочку твою за сина його, а дочки його не брати меш за сина свого; бо вони відхилять синів твоїх від мене, щоб вони іншим богам служили; і запалав би гнів Господень на вас, і швидко вигубив би він тебе." (5 Мойс. 7: 3, 4) "Не чинити меш умови з жителями тієї країни, а то будуть блудувати вони з богами своїми і приносити жертву богам своїм, та й покличуть тебе, і зачнеш їсти жертви їх. І будеш брати дочки їх за синів своїх, і будуть блудувати дочки їх за богами своїми, і приводити синів твоїх до блуду за богами своїми."—2 Мойс. 34: 15, 16.

"Однак Наомі не була відвічальна за поступки своїх синів котрі були у відповідній віці женитися, отже не можна винувати її за це, що її сини забрали собі жени поза Ізраїльтянами. Спевністю, що неможна винувати і сих молодих жінок з котрими ті хлопці поженились, але ті молоді жінки були відвічальні за кроки взяті ними по тім, як вони стались жінками сих двох молодих мужчин Ізраїльських. Наомі тепер набула собі дві дочки через закон. Сі дві дочки через закон (невістки) і два сини разом представляли класу, що стала співтоваришати з класом Наомі зараз перед приходом Господа до храму в цілі суду. Від часу коли Рут рішилась стояти із Наомією, то вона головню представляє вибраних по 1918 р.

"Хізеон, один із синів Наомі, оженився із дівчиною на ім'я Орфа. Її ім'я значить "грива" або "карк" або "плечі". Це ім'я піддає думку про "тугощину, або вперту або динну" класу котра була приведена до правди. "Се люде затверділого серця." (2 Мойс. 32: 9) "Обернулись вони плечима до мене, а не лицем, та хоч я учив їх, учив від доєвітків, то вони не хотіли науки приймати." (Ерем. 32: 33) Хто не зважає на Слово Боже, той є бунтівником і є названий "тугощійний", бо такі обертають свої плечі до Господа. "Бо знаю я добре упертість твою і твою тугощину. Вже тепер, за життя мого з вами, ви опирались проти Господа; що ж по смерті моїй?" (5 Мойс. 31: 27) "Коли чоловіка картають, а він все таки тугощійний, то й буде розбитий, й не буде йому ліку." (Прип. 29: 1) Навідставі авторитету наведеного тут, можна сказати, що Орфа відіграла ту частку, що представляла класу котра прийшла до правди і співтоваришила із класом Наомі потім, як святий дух був забраний яко потішитель і помічник, але котра опісля обернула свої плечі до Господа.

"Та друга молода Моабитянка стала женою Махлона, і написано: "А другу звали Рут." В сій точці драми виходить прекрасна жепшена, чужа для Ізраїльського народу, котра стала славною між тими людьми, і котру вельми пошанував Бог Єгова. Ім'я "Рут" значить "приятель" або "товаришка". Вона мусіла бути дуже приємним створінням із чистим серцем. Її привчання до її співтоваришки Наомі, невістки, показує, що вона була правдивою приятелькою. "Друг любить про всяк час." (Прип. 17: 17; 22: 11) Та не лише Рут співтоваришила із своєю свекрухою Наомією, але вона стала правдивою і вірною приятелькою її, і це вона доказала тим, що вона любила Наомі всякого часу і що Наомі любила Рут. Вони несамолобно згодились служити одна другій, що є доказом, що вони любили себе взаємно всякого часу. Наомі осталась вірною і правдивою до Єгови, Бога Ізраїльського,

і безсумніву свідкувала Руті про Єгови яко єдиного правдивого Бога. Свідчення Наомії відносно Єгови зробило добре враження на Рут і допровадило її до посвячення себе Єгови, і йти з Його завітуючими людьми, полишивши все інше на заді.

²⁰ Подібно і Наомі кляса осталась правдива і вірна підчас неволі, й їх свідство відносно Бога й Його царства спричинило, що і інші побачили й зачали служити Єгови й Його справі від 1919 р. Ось так Рут представляє клясу котра прийшла до знання Бога і служить Йому по приході Господа до Його храму.

БЛАЗНИТЕЛІ

²¹ Суд Господень в храмі зачався від тих, що були в угоді з Богом, отже котрі згодились чинити волю Божу. "Бо пора початись судові від дому Божого." (1 Петр. 4:17) Можна сподіватись, що той суд був противним для декого, що були в лінії до позиції в тім домі, і фізичні факти вповні попирають се. Десь около 1919 року і потім між громадою Божих людей на землі були самолюбні одиниці котрі відмовились працювати після Богом назначеного способу і для того вони стались чинителями беззаконня; дальше вони наставляли сіти й полапки, щоби відтягнути й інших за собою, і через се вони стались блазнителями, після слів Ісуса Христа, і для тієї причини були викинуті геть. (Мат. 13:41) "І промовлю тоді до них: Ніколи я вас не знав; йдіть од мене, ви, що чините беззаконня."—Мат. 7:23.

²² Обидва сини Наомії представляли блазнителів і чинителів беззаконня. Вони представляли тих, що увяли, заслабли і відпали. "Але згодом обидва сини її, Махлон і Хілеон, померли, і зісталась та жінка після обох своїх синів і після свого чоловіка." (1:5) Обидва ці хлопці не підтримали імя свого батька Елимелеха, котрого імя значить "Бог є Царем". Вони занедбали зробити так, щоб "зісталось імя помершого за його наслідком".—4:10.

²³ Обидва ці сини представляли клясу невірних до Господа, що збунтовались і відмовились нести овочі царства й були відтяті, коли Господь прийшов до свого храму. Се мав бути сумний час для Наомії. Вона бачила, що потомство її тіла було забране від неї ворогом смертю. Се так поділяло на нею, що вона сказала: "Всемогутний послав на мене смуток." Рівнож коли суд зачався в домі Божім, тоді кляса Наомії побачила тих, що вона обслуговувала, кормила і помагала на дорозі до царства, були забрані через вплив жорстокого ворога і були відтяті від позиції в царстві. Смерть сих двох синів здається добре сходиться із смертю жєни Езекиїла і представляє ту саму річ, і для того представляє тих,

що "померли" в темнім періоді, коли зачався суд Божого дому.—Гляди *Оправдання* I, стр. 332, *англ. вид.*

²⁴ Наомі тепер була застара віддаватись і родити синів, щоби вони були праотцями царя будучого правительства. Се лише з ласки Бога Єгови і Його вмішання, що Наомі могла мати сполучність із овочами царства. Наомі здається з першу не сподівалась, що Бог постарается о се через одну її невістку, тому що вона налягала, щоби вони обидві вернулись до їх родин і до їх богів і віддалися за поганських чоловіків. Та мудрість Єгови перевисшає всякий розум людський. Він тоді робив пророчий образ річей, які мали статися в будучім часі, і для того Він перевів сю драму.

ПОВЕРНЕННЯ

²⁵ Наомі знаходилась в краю серед ворогів Ізраїля і тепер, разом із своїми двома невістками, вона приготувлялась повернути до обіцяної землі. "І вибралась вона з своїми невістками, та й пійшла з Моабійського краю назад, бо перечеула в краю Моабіїв, що Бог показав свою ласку для свого народа й дав йому хліб." (1:6) Через вісімнадцять років Еглон цар Моабський приневолював Ізраїльтян служити йому і жорстоко гнобив їх. Тоді Господь підвів із покоління Веняминового ліво-ручного Аода, котрий зробив собі обоютного меча около вісімнадцять палів довгого, і у відповідний час запхав його острі вістрі у живіт царя Еглона, і так Єгова рукою Аода визволив свій нарід з під обцасів Моабських гнобителів. Можливо, що зараз потім Наомі, із її невістками, приготувлялась йти до Вєфлеєму. Дуже можливо, що Аода служив тоді як мстителі і суддя в Ізраїлі. Не був се брак матеріального хліба, що порушив Наомію полишити край Моабів. В той час хліба було подостатком у обох краях, бо Господь одвідав своїх людей в Вєфлеємі і дав їм хліба. Дійсна мотива яка порушила Наомі повернути була та, що вона бажала бути з її власними людьми, котрих Бог підвів і привернув до своєї ласки, визволивши їх із руки Еглона гноблючого володаря. Той случай, що Наомі полишила Моабів, сходиться із порадою даною завітуючим Божим людям полишити сатанську організацію й співтоваришити цілковито лише із Божою організацією. "Тим же вийдіть із між них, і відлучіться, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь; і я прийму вас, і буду вам за отця, а ви будете мені за синів і дочок, глаголе Господь Вседержитель." (2 Кор. 6:17, 18) Наомі кляса, як се Божий пророк предсказав, зрозуміла перед 1919 роком, і вона жила серед нечистих людей і для того вона мусіла взяти дальший крок, посвятити себе п

ковито Господеві і увійти до Його служби.— Іса. 6: 5.

²⁹ «Ся духом-зроджена кляса на землі котру представляла Наомі в сій точці, прийшла до зрозуміння, що Ісус Христос великий Суддя прийшов до храму Єгови і що голоднеча скінчилася, і що Бог осунив жезло беззаконних із судьби праведних, і що тепер вона мусить виконувати роботу царства і тим самим тримати себе далеко і цілковито відділеною від нечистих. (Пс. 125: 3) Наомі кляса побачила, що Господь прийшов до свого храму, і що Єгова обернув своє лице до своїх людей, і, як Захарій, вона сказала: «Благословен Господь Бог Ізраїля, що одвідав і зробив ізбавлення народові своєму.» (Луки 1: 68) Єгова одвідав своїх людей в часі коли Наомі вийшла з Моаб краю, взявши із поган жену для свого імя, а іменно: Рут, і у своїм часі Бог знов одвідав Поган і 'взяв із між них людей для свого імени'.—Діян. 15: 14.

³⁰ «Господь одвідав своїх людей давши їм хліб» і в Ізраїльській землі знов було всього подостатком. Єгова післав дощі благословенств на покоління Юдине. «Просіте в Господа дощу, коли його треба, а Господь блисне блискавицею і дасть вам ливень, дасть кожному траву на полі. На пастерів гнівом я палаю, і козлів тих (провідників) я покараю; бо навідається Господь сил до свого стада, й поставить рід Юдин, мов славного коня свого, до бою.» (Зах. 10: 1, 3) Мабуть вірні Жиди зачали приносити свою десятину до коморів, і Єгова отворив вікна небесні і вилив великі благословенства на них, і Його люди мали всього подостатком. (Гляди Малахія 3: 10-12) Згідно із своїм імям, Вефлеєм стався тепер «домом хліба»; і Ефрат стався місцем уроджаю, а Юдея місцем хвалення Єгового імя. Се представляло, як Божі вірні люди на землі приносять «жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть "овощ уст", що визнають імя Його.» (Жид.

13: 15) Так і тепер сталось з Божими людьми на землі по приході Господа до храму Єгови.

³¹ Через свого пророка Єгова сказав: «І ти, Бетлеєме—ти, Ефрато, хоч ти малий між тисячами в Юдеї, але з тебе вийде мені Той, що має бути Володарем в Ізраїлі, а його народини—від початків, від днів вічності. Тим же то він полишить їх (у зневазі), аж породить та, що має породити, а тоді вернеться до синів Ізраїля і останок братів їх. Стане він кріпко й пасти ме в силі Господній, в величності імені Господа, Бога свого, й будуть вони жити безпеч, бо великим буде він аж до країн землі.»—Мих. 5: 2-4.

³² По народженню нації або царства (1914 р.) Ісус Христос, Царь і Оправдатель Єгового імя, прийшов до храму Єгови, і від того часу, підчерезавшись, Він сказав своїм вірним відпочити хвилину, і після слів пророка, Він зачав кормити їх відповідною поживою. Головно се Господь зробив від 1922 р. Ісус Христос кормить своїх людей в потузі й величності Бога Єгови; і під час коли вони так споживають сей покарм, Божі блискавиці виходять із храму Його, повідомляючи вірну клясу останка о многих благословенствах зісланих на них, і о благословенствах які очікують їх, если будуть вірними. Коли на ці факти звернути увагу Божому завітуючому народові, тоді той нарід спішить, щоби відлучитись від сатанської організації, що була представлена через Моаб, і спішить, щоби цілковито посвятити себе Божій організації, домі овочу і хвалення імя Єгови.—Гляди *Вартова Башта*, 1928, стр. 371-377, *англ. вид.*

³³ Се, що Наомі повернула до «краю хліба», добре представляє прихід Божих людей до зрозуміння, що Господь є в своїм храмі, і тих благословенств якими вони тішуться і будуть тішитись, кормлячись зі стола Господнього від того часу.

(Дальше буде)

ЄГОВІВ ВИКОНАВЕЦЬ

Часть 3—(Докінчення з числа 10)

ТОДІ Егуй велів всі боввани з дерева, котрі представляли менших богів, і також боввани із камінів, спалити і знищити й покрошити, і дім знищити: «І повиносили ідоли з Баалової божниці тай попалили. І подробили стовпа Баалового, зруйнували й храм Баалів і зробили з його місце нечисте, по сей день.» (2 Цар. 10: 26, 27) Після Ротердама: «І вони поруйнували стовпи Баала, і знищили дім Баала, і назначили його на вихідник.»

³⁴ Сі писання сильно попирають думку, що Ісус Христос і Його армія, Більший-чим-Егуй,

відберуть правління від ворога і зайдуть аж до приватного відділу диявольської організації, і знищать все, що має сполучення з його організацією, включаючи змовників його видимої організації, як і також всю видиму часть диявольських поклонників і організацію на землі. (Езек. 28: 17-19) Се дальше можна поперти пророцтвом Езекиїла 39: 6: «І пошлю огонь на Магога й на безжурних поморян, і визнають, що я—Господь.» Се представляє царство невидимої організації. Господь цілковито знищить сю лукаву

річ, і Він ужене Більшого-чим-Егуя т. є Христа і його армію, до виконання цієї цілі.

“Храм Баала стояв як релігійна частина сатанської організації. Однак ці диявольські релігії були організовані для певної цілі. Це було бажання використати рід людський що запровадило його до цього крайнього зла, якби бо написано: “Та через розлоге купецтво твоє сповнилося внутрішнє твоє несправедливість, і ти согрішив.” (Езек. 28:16) Це був дух захланності Диявола, щоб зробити торгівлю з роду людського, що допровадив його до ошуства, підступу, грабіжництва і інших злочинів. Ця Баалова релігія служила для цієї цілі, щоб відчужити чоловіка від Бога, і щоб він міг збудувати собі звірську організацію на землі, тримати людей в незнанні Бога Єгови, і через великий інтерес або торговельні плани, рабувати їх з дорогих річей, а понад усе, відтягнути їх від посвячення Єгови. Знищення диявольської релігії освободить людей від їх сліпоты, і тим самим від сили Сатани. Через сю злу релігію Сатана дістав контроль над Ізраїльтянами і зробив торгівлю з дому Божого, так як Ісус заявив в своїй часі: “А тим, що голуби продавали, рече: Візьміть се звідсіля; не робіть дому Отця мого домом торговим. Згадали ж ученики Його, що написано: Ревність дому твого з’їла мене.”—Йоана 2:16, 17.

“Ахав і Езабеля наняли диявольську релігію Баала як зваряд, через котрий вони старались відчужити Ізраїля від Бога і тоді рабувати їх, так як це було показано через їх украдення виниці від Набота і поповнення вбивства щоб дістати його. Господь ужив Егуя щоб знищити дім Ахаба і Езабелі, і їх прихильників і приятелів, і всіх священників і пророків Баала. Для того є написано: “Так викоренив Егуй Баала з Ізраїля.”—2 Цар. 10:28.

“Тут образ Егуя кінчиться, і зникає з очей цілковито так далеко як це відноситься до роботи в ім’я Єгови, і що малоб представляти більші речі виконані через Христа і Його організацію. Робота Егуя була оправдання імені Єгови, і для тої цілі його робота була записана в св. Письмі. Егуй скінчив свою роботу яка була приписана йому, і коли він скінчив, тоді Єгова похвалив його: “І рече Господь Егуєві: Що вчинив еси те, що до вподоби мені, й притяма по моїй думці розправився із домом Ахабовим, за се потім твої сідати муть на престолі Ізраїлеву до четвертого покоління.”—2 Цар. 10:30.

“Робота яку виконав Егуй, котра представляла роботу виконану через останка, була оголошення присудів Єгови. Коли Егуй скінчив свою роботу, тоді він повідомив о сій, і се як раз що зробив чоловік одягнений в лляну одягу згадану через Езекиїла: “Аж ось той, що в лляній

одяжі, той, що при боці в його писарські приряди, приніс звістку й сказав: Зробив я так, як ти мені приказав.”—Езек. 9:11.

В СКОРОЧЕННІ

“Нехай же ті, що студіюють Слово Боже і бажують чесно і щиро зрозуміти його, все памятають питання котре є найважливіше, а іменно, оправдання імені і слова Єгови. Все інше є підчинене тому і є важним лише тоді, коли прямує до оправдання імені Єгови. Одиничі не мають жадної вартости хіба що вони є знарядом в руці Господа.

“Пророк Ілія був свідком Єгови, і його робота представляла роботу свідчення на землі підчас коли Ісус Христос приготував дорогу перед Єговою. Його робота на горі Кармель, коли він молився до Бога щоб огонь зійшов із неба, була, щоб люди пізнали Бога і звернули свої серця до Нього. Це була робота оправдання. “Почуй мене, Господи, почуй мене, щоб сей люд зрозумів, що ти, Господи, справдешний Бог, і що ти наверниш серця їх.” (1 Цар. 18:37) Ілія також виконував роботу нищення, коли він побирав пророків Баала, і сим чином представляв вбивання сатанських наук в “Християнстві” через поширення правди перед 1918 р. Баалізм далі існував в Ізраїлі потім як Ілія був забраний. Так і тепер сатанська релігія далі існує в “Християнстві” коли робота Ілії скінчилась. Робота Ілії була важна, але самий Ілія не був важний.

“Елисей був помазаний продовжати роботу котру зачав Ілія. Елисей виконував роботу свідчення, котра то робота була також оправдання. Це не була робота реституції. Чуда які Бог дозволив йому зробити були очевидно для цієї цілі, щоб установити віру людей в себе як в Божого пророка і свідка. Самий Елисей не був важний, але його робота була важна так далеко як вона оправдувала ім’я Єгови. Самий Елисей не виконував кривавої роботи, але він помазав Егуя виконати сю роботу в його часі, і тим самим Елисей мав частку в тій роботі. Елисей пережив Егуя, що здається показує, що робота Елисеї, т. є давання свідчення, буде продовжатись по Армагедоні. Кляса Елисеї, будучи частиною Христа, великого Егуя, має частку в роботі нищення в проголошенні й виконанні присудів на організації ворога.—Пс. 149:7-9.

“Єгова приказав, щоб Азаїла помазати на царя над Сириєю. (1 Цар. 19:15) Азаїл не був Жидовином, але Сириянином. Очевидно він був ужитий Господом виконати роботу вбивання і покарати Ізраїля за їх гріхи в такий самий спосіб як Господь ужив Навоходоносара. Самий Азаїл не був важний. Його робота була прообра-

зом на роботу яку має виконати зняряд в руках Господніх.

48 Егуй був Ізраїльтянином вибраний Господом виконати певну роботу в його ім'я. Егуй не був важний, але його робота була важна так далеко як вона оправдувала Його ім'я. Робота позитивного Егуя є виконана в часі періоду церкви представленої через Елисея, отже кляса котру представляв Елисей, має часті в роботі вбивання або в роботі оправдання, не дійсно, але в проголошенні присудів і виконанню їх. Егуй був виконавцем. (2 Паралип. 22:8) Ісус Христос є великим Виконавцем Єгови. (Йоана 5: 27) Як Егуй виконував свою роботу поспішно і безперестанку, так і Ісус Христос. Егуй виконав своє припоручення через знищення Ахабового дому задля слідуючих причин: Зневаження Божого ім'я, через установлення поклонення Балоші, через що Ахаб і Езабеля виконали свої закланні пляни що doprowadило до вбивства Набота. Це представляло диявольську релігію яка була установлена для зневаження Єгового ім'я

і через котру він відвернув людей від Бога, і котра doprowadила до забиття Ісуса. Знищення дому Ахабового і Езабелі через Егуя представляло знищення Сатани й його організації через Ісуса Христа, і передавання володіння над світом Ісусу Христу. (Одкр. 12: 9-11) Ті що є вірні Богу, і приносять оwoчі царства аж до кінця, будуть співтоваришати з Ісусом в Його царстві. (Мат. 21: 43) Отже Егуй й його робота знищення представляли Христа й його армію виконуючи присуди проти Сатани і його організації, і сю честь мають всі святі. Чистий наслідок цього буде оправдання імені Єгови.

49 Сей факт, що Бог Єгова тепер відкриває своїм людям значіння Егуйового образу є доказом, що сповнення його уже близько. Сі правди приносять потіху для Божого останка тому що вони дальше запевняють любов Єгови і охорону для тих, що люблять Його і котрі оцінюють факт, що царство зачалось, і що скоро ім'я Єгови буде на віки оправдане.

ЗМІСТ ВАРТОВОЇ БАШТИ 3 1932 РОКУ

СІЧЕНЬ		МАЙ		ВЕРЕСЕНЬ	
Гадання в Християнстві	3	Скала	67	Гор і Марс	131
Близня до Студії	9	Його Організація	68	Яковів Клант	135
Останок на Порозі	9	Відродження Сатаном	70	Приважені Факти	137
Ведуючий	11	Правдиві Значіння	71	Єговів Виконавець (Часть 1)	138
Беруться до Спону	12	Питання до Студії	73	Егуй	138
Воріжок	12	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 1)	74	Історичний [Факт]	139
Незламна Грошата	13	Виплошення	75	Ключ	139
Міліон	14	Розсипання Веретін	76	Заводи	141
Питання до Студії	15	Венеталь Веретін	77	Набоб	143
ЛЮТИЙ		ЧЕРВЕНЬ		ЖОВТЕНЬ	
Напечені Батою	19	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 2)	83	Єговів Виконавець (Часть 2)	147
Хто є Діти Спону	20	Спрот і Едип	85	Припоручення	148
Виродження	20	Вірні і Мало Вірні	86	Початок Роботи	148
Діти	21	Пророк Армагедону	88	Виконання Продовжується	151
Питання до Студії	26	Питання до Студії	89	Питання до Студії	153
Хвала Єгови	26	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 3)	90	Єговів Виконавець (Часть 3)	154
В Храмі	28	Війна в Розноу	93	Релігія для Єгови	156
Розлучення	30	Образ Останка	94	Єговазав	157
Питання до Студії	31	Потіху для Понижених	95	Володіння Баала	159
МАРЕЦЬ		ЛЮПЕНЬ		ПАДОЛИСТ	
Спомин	35	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 4)	99	Організація Єгови (Часть 1)	163
Наша Пасха	36	Горда Організація	100	Старші	163
Хліб	36	Восний Зняряд	101	Почина	165
Чаша	37	Його Високе Місце	102	Старші в Уряді	166
Вино	39	Дарування	103	Діяльність Святого Духа	168
Доручення Свідомства	42	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 5)	105	Організація Єгови (Часть 2)	169
Приказ	43	Бог за Нами	106	Єдність	170
Свідки Єгови	44	Його Вірні	106	Правдиві Старші	172
Вартоша Башта	47	Визначення	107	Розлучення	176
КВІТЕНЬ		СЕРПЕНЬ		ГРУДЕНЬ	
Рішуча Проба	51	Оголошення Ім'я Єгови (Часть 6)	115	Бажаний Дім Єгови	179
Насильний Дім	52	Досорить Польоним Зпирям	116	Його Дім	179
Випробування	52	"Що Бажать Війни"	117	Книга Рухи	180
"Шал і Смерготання Зуби"	53	Шукати Муть Спону	117	В Скорочення	181
Питання до Студії	57	Запрошення	118	Бажаний Дім Єгови (Часть 2)	184
Шалайте Єгову	58	Фараон і Сатана	121	Вамічати Забраний	187
Хто є Бог Єгова	59	Диявол	123	Єговів Виконавець (Часть 3, дов.)	190
Потреба Знання	61	Дозволення на Зло	125	В Скорочення	191
Відвічальність	63	Правдива Відповідь	125	Зміст Вартової Башти з 1932 Року	191